

РЕШЕНИЕ

№ 1589

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20241110200306 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Д. В. срещу наказателно постановление /НП/ № 23-4332-020056/11.09.23г., издадено от началник на АНД О”ПП”-СДВР, с което на жалбоподателя В. Д. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 70 ал.3 ЗДвП и административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183 ал.4 т.7 пр.1 ЗДвП за нарушение на чл. 137а ал.1 ЗДвП.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява.

Въззиваемата страна О”ПП”-СДВР не изпраща представител. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение с подадените писмени бележки.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.08.2023г. около 15:01 часа в гр. София по бул. „Александър Малинов“ с посока на движение от ул. „Анна Ахматова“ към бул. „Цариградско шосе“ жалбоподателят В. В. управлявал лек автомобил

„МЕРЦЕДЕС МЛ 280 ЦДИ МАТИК” с ДК № ****. Той бил спрян за проверка от служители на СДВР. В хода на проверката било установено, че лицето-водач на превозното средство не е поставил обезопасителен колан и без включени светлини за движение през деня. Свидетелят П. С. съставил за тези нарушения на жалбоподателя АУАН като квалифицирал нарушенията като такива по чл.137а ал.1 от ЗДвП и по чл.70 ал.3 ЗДвП.

Въз основа на издадения АУАН било издадено и НП, в което при същата словесна и правна квалификация на сочените нарушения на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. и административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв.

Съгласно приложената към приетите материали по делото заповед на министъра на вътрешните работи актът е издаден от лице, имащо съответните правомощия.

Горепосочената фактическа обстановка беше установена въз основа на показанията на св.С. и св. Д., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени към материалите по делото, а именно – АУАН, справка-извлечение за нарушения и наложени наказания по ЗДвП, заповед на министъра на вътрешните работи. Съдът кредитира разказа на разпитания свидетел, тъй като същият в синхрон със свеждащото се от писмените доказателства сочи факти и обстоятелства, очертаващи предмета на производството – време, място, вид на моторно превозно средство, лицето управлявало същото както и липсата на поставен обезопасителен колан, респективно липсата на включени задължителни светлини за движение през деня.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е **процесуално допустима**, тъй като изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения за това срок, срещу акт, подлежащ на контрол пред съда по осъществения процесуален ред.

Разгледна по същество, тя **е неснователна**.

Текстът на чл.137а ЗДвП, чийто състав се твърди да е нарушен от жалбоподателя, сочи че *„Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение,*

използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“. В посочената правна норма ясно е въведено задължението на водачите. По-насетне законодателят е допуснал и лимитативно предвидил хипотези, при което водачите са освободени от изпълнение на посоченото задължение, а именно : бременните жени; лицата, чието физическо състояние не позволява използването на обезопасителен колан; лицата с трайни увреждания на горни крайници и/или опорно-двигателния апарат, които управляват моторни превозни средства, адаптирани съобразно техните нужди; водачите на таксиметрови автомобили, когато превозват пътници в рамките на населеното място; инструкторите - при управление на автомобила с учебна цел.

В процесната хипотеза жалбоподателят не твърди да е лице, което при управление на моторно превозно средство попада в хипотезата на водач, чието физическо състояние не му позволява да използва обезопасителен колан.

Съдът счита, че извършването на административното нарушение е несъмнено установено от доказателствата по делото. Установява се фактът водачът да е управлявал превозното средство, без да е поставил обезопасителен колан при наличие на съответно съоръжение за това монтирано в лекия автомобил. Деянието е извършено при ясно формирани представи у жалбоподателя, че има възможност да постави обезопасителен колан, че следва да го стори и че управлява превозното средство, без да го е направил. При тези представи е осъществил и нарушението. Санкцията е в рамките на законоустановеното, адекватна на извършеното нарушение и личността на нарушителя, поради което не следва да бъде редуцирана.

Доказателствата по делото очертават водачът на превозното средство-жалбоподателят да е управлявал същото, като към момента на извършване на проверката, той не е включил задължителни за деня светлини или къси светлини. Нарушението е на просто извършване и изпълнителното му деяние е концентрирано в липсата на активно поведение от страна на водача, изискуемо по закон. Разпоредбата на чл. 70 ал.3 от ЗДВП е въвела задължението на водачите, като административно-наказващият орган правилно е определил и санкциониращата правна норма.

Санкцията е определена съобразно въведеното в закона, явява се

адекватна на нарушението и личността на нарушителя, поради което не следва да бъде редуцирана.

С оглед изхода на производството В. Д. В. следва да заплати в полза на СДВР сумата от 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление /НП/ № НП/ № 23-4332-020056/11.09.23г., издадено от началник на АНД О”ПП”-СДВР, с което на жалбоподателя В. Д. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 70 ал.3 ЗДвП и административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183 ал.4 т.7 пр.1 ЗДвП за нарушение на чл. 137а ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА В. Д. В. да заплати в полза на СДВР сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____